

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Igor Sofroni,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Sofroni împotriva lui Ion Derevici privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Ion Derevici,

a c o n s t a t a t :

La 22 decembrie 2011 Igor Sofroni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Derevici, solicitînd încasarea sumei de 600 euro cu titlu de datorie, suma de 43,67 euro cu titlu de dobîndă pentru folosirea împrumutului, suma de 680 cu titlu de dobîndă pentru nerambursarea împrumutului și suma de 3 703 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii a indicat că la 01 decembrie 2005 i-a acordat lui Ion Derevici suma de 700 euro cu titlu de împrumut, cu o dobîndă lunară de 8%, pe un termen de 6 luni, fiind întocmită în acest sens o recipisă.

În perioada indicată în recipisă, Ion Derevici nu și-a onorat obligația de restituire a împrumutului, fiind efectuate doar 2 plăți a câte 50 euro, una în anul 2008, iar alta în anul 2010, fiind încălcate condițiile contractului.

Multiplele solicitări de executare benevolă a obligațiilor, inclusiv notificarea scrisă, nu s-au soldat cu succes.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Ciocana municipiul Chișinău din 12 noiembrie 2012 a fost admisă integral acțiunea lui Igor Sofroni. A fost încasat de la Ion Derevici în beneficiul lui Igor Sofroni suma în lei

moldovenești echivalentă cu 600 (șase sute) euro conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărîrii, cu titlu de împrumut, suma în lei moldovenești echivalentă cu 43,68 (patruzeci și trei) euro conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărîrii, cu titlu de dobîndă, suma în lei moldovenești echivalentă cu 680 (șase sute optzeci) euro conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărîrii, cu titlu de dobîndă de întîrziere, iar în total suma în lei moldovenești echivalentă cu 1 323,67 (una mie trei sute douăzeci și trei) euro, conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărîrii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de Ion Derevici. A fost casată integral hotărîrea Judecătorei sectorului Ciocana municipiul Chișinău din 12 noiembrie 2012 și emisă o nouă hotărîre, prin care a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată a lui Igor Sofroni împotriva lui Ion Derevici cu privire la încasarea datoriei, dobînzii, penalității și cheltuielilor de judecată. Au fost încasate de la Igor Sofroni în interesul lui Ion Derevici cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat achitate la depunerea cererii de apel, în mărime de 527,25 (cinci sute douăzeci și șapte, 25) lei. A fost dispusă întoarcerea executării hotărîrii Judecătorei sectorului Ciocana municipiul Chișinău din 12 noiembrie 2012, cu încasarea de la Igor Sofroni în folosul lui Ion Derevici a sumei de 33 079,67 (treizeci și trei mii șaptezeci și nouă, 67) lei.

La 15 aprilie 2016 Igor Sofroni a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, solicitînd casarea deciziei recurate și menținerea hotărîrii instanței de fond.

În motivarea cererii a indicat că din materialele dosarului rezultă că Ion Derevici la 27 octombrie 2008 a recunoscut că a primit un împrumut de la Igor Sofroni și s-a obligat să restituie banii pînă la 15 decembrie 2008, iar art.277 alin.(1) lit.b) din Codul Civil prevede expres că, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvîrșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

Ulterior, Ion Derevici, în calitate de debitor a executat obligația și a achitat datoria, fapt confirmat prin ordinul de achitate în numerar a sumei de 33 079,67 lei.

Susține recurentul că instanța de apel nu a ținut cont de cele relatate și contrat prevederilor art.239 din Codul de Procedură Civilă, nu și-a

întemeiat soluția numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Igor Sofroni ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a

deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Sofroni.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Gervas